

ע"פ 8489/17 - עיאמד סלימאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 8489/17

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: עיאמד סלימאן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 27.9.2017, בת"פ 15120-07-16,
שניתנה על ידי כב' השופט ח' סבאג

בשם המערער: עו"ד אלביר מני
בשם המשיבה: עו"ד מריה ציבלין

החלטה

לפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 27.9.2017, בת"פ 15120-07-16 (כב' השופט ח' סבאג). ביום 23.2.2017 הורשע המבקש על פי הודאתו בביצוע עבירות בנשק (ביצוע עסקה אחרת), לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירות בנשק (נשיאה והובלה), לפי סעיף 144(ב) לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א1) לחוק; נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961; נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התשל"א-1970. בגין עבירות אלה נגזר עונשו ל-22 חודשי עונש מאסר

עמוד 1

בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, פסילה מלקבל ומלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 12 חודשים וקנס בסך של 5,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הרקע לבקשה

1. על פי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש, מספר ימים קודם ליום 21.6.2016 קשר המבקש קשר עם נאשם 3 בכתב האישום (להלן: נאשם 3), לפיו הוא יקבל ממנו נשק לצורך העברתו לנאשם 2 בכתב האישום (להלן: נאשם 2). בהמשך לקשירת הקשר, ביום 21.6.2016 הגיע נאשם 3 לבית אחותו של המבקש שבנצרת, שם שהה המבקש, והעביר לו את הנשק. בסמוך לאחר מכן נהג המבקש ברכבו אל ביתו של נאשם 2 במטרה להעביר אליו את הנשק, כפי שסיכמו ביניהם קודם לכן. אז, נעצר המבקש על ידי כוחות המשטרה כשהנשק ברשותו. במועדים הרלוונטיים לא היה למבקש רישיון נהיגה ברכב ונהיגתו אף לא הייתה מבוטחת בביטוח כדין.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בגזר דינו ציין בית המשפט המחוזי כי לאור ריבוי עבירות הנשק וריבוי המקרים בהם נעשה שימוש בנשק המוחזק שלא כחוק באופן המסכן חיי אדם, נקבעה מדיניות ענישה מחמירה ביחס לכל מי שעובר עבירות בנשק. בשים לב לכך שהנשק היה ללא תחמושת אך גם לכך שלא מדובר במעידה רגעית אלא במעשים שתוכננו מראש, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם בעניינו של המבקש נע בין 18 לבין 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

3. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין בית המשפט כי שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית כלשהי בעניינו של המבקש והעריך כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע העבירות מצדו, בעיקר נוכח העובדה שלא הביע נכונות ליטול חלק בהליך טיפולי. בית המשפט היה ער למצבו הרפואי של המבקש, אך הזכיר כי מצבו הרפואי לא מנע ממנו לבצע את העבירות בהן הודה והורשע. לפיכך לא נמצא כי יש לסטות ממתחם הענישה שנקבע. לבסוף החליט בית המשפט כי יש לגזור על המבקש את העונשים שפורטו לעיל.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש, קיים חשש ממשי כי אם לא יעוכב ביצוע גזר הדין עד להכרעה סופית בערעור, הוא ירצה את העונש במלואו או את מרביתו באופן שירוקן את ערעורו מתוכן. המבקש הוא אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, הסובל מבעיות רפואיות ומוכר כנכה. עוד טוען המבקש כי קיימת חוסר הלימה בין המעשים שעשה לבין העונש שנגזר עליו. זאת בהתחשב בכך שחלקו בפרשה היה משני בלבד ואילו עונשו הוא החמור ביותר מבין המעורבים האחרים בפרשה. עוד מצוין בא-כוחו, כי המבקש היה משוחרר במהלך ניהול המשפט שנמשך תקופה ארוכה. בתקופה זו לא סיכן את שלום הציבור ולא עשה כל מעשה שיש בו אינדיקציה לחשש מעין זה.

5. לטענת המשיבה לא קיימת הצדקה להתערבות ערכאת הערעור בעונש שנגזר על המבקש ויש לדחות גם בקשה זו בהתאם. המבקש הואשם בעבירות נשק ונהיגה ללא רישיון וביטוח, נגזרו עליו 22 חודשים מהם נוכו ימי המעצר (חודשיים ושלושה ימים), ובניגוד לטענת המבקש לא קיים חשש לריקון הערעור מתוכן מאחר שטרם החל בריצוי עונשו. בנוסף, תפקידו של המבקש היה מרכזי ביותר והוא הורשע גם בעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח כאמור.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בחומר שהוגש ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי למסקנה שדין בקשת עיכוב הביצוע להידחות.
7. הכלל הוא שנאשם שהורשע בדין יחל לרצות את עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין ואין בהגשת ערעור כשלעצמו כדי להביא לעיכוב ביצועו. עם זאת, בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצועו של עונש מאסר כאשר קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016); ע"פ 2690/16 לווה נ' מדינת ישראל (26.9.2016)). הנטל להראות כי הנאשם נכנס לגדרם של המקרים החריגים, מוטל עליו (ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (28.10.2015)). בבחינת הבקשה על בית המשפט לשקול, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את משך תקופת המאסר; את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; את עברו הפלילי של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות (ע"פ 5741/04 יקירביץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (12.7.2016); ע"פ 5386/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.2016)).
8. כידוע, הלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בעונש שגזרה הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם העונש שנגזר סוטה באופן ניכר מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין (ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל (13.3.2016)). לפיכך, בחינה לכאורית של טענות המבקש מעלה כי על פני הדברים, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, בפני המבקש ניצבת משוכה משמעותית לשכנוע כי בית המשפט המחוזי החמיר בעניינו באופן שבו רכיב המאסר בפועל שהושת עליו יבוטל עד שיתאפשר ריצויו בדרך של עבודות שירות. אחד השיקולים העיקריים לכך הוא מדיניות ההחמרה בענישה בעבירות נשק אשר בוטאה לא אחת בפסיקה. הסכנה הטמונה בביצוע עבירות בנשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה וזאת בראש ובראשונה לשם הרתעת היחיד והרבים (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.09); רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.03.04); ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל (13.3.2016)).
9. במקרה זה טענת המבקש לפיה חלקו בפרשה משני בלבד בעייתית, שכן גם פעילות עבריינית הכוללת העברת כלי נשק ממקום למקום באופן בלתי חוקי מהווה איום על שלום הציבור ועשויה להביא לתוצאות הרוג אסון (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017) והאסמכתאות שם). על כן, לא מצאתי כי סיכויי הערעור גבוהים במידה המצדיקה היענות לבקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המבקש.
10. גם לא מצאתי כי יש במצבו הרפואי של המבקש כדי להשפיע על ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו. חזקה על רשויות שירות בתי הסוהר שידעו להעניק למבקש את הטיפול הרפואי לו יזדקק.

נוכח כל האמור, הבקשה נדחית.

המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.12.2017 עד השעה 10:00 בבית המעצר "קישון" או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כאשר ברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, אל מול ענף

עמוד 3

אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, במספר הטלפון 08-978-7336 או 08-978-7377.

ניתנה היום, כ' בחשון התשע"ח (9.11.2017).

ש ו פ ט